

عنوان مقاله:

انتقال ارزش های تاریخی ایرانی_اسلامی به یک حوزه سکونتگاهی(نمونه موردی مجموعه کشت و صنعت باغ کوثر آبیگ قزوین)

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فرزانه ماخانی - کارشناس ارشد طراحی شهری دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)،

حسن ذوالفقارزاده - دانشیار گروه معماری دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)

محمدصابر باقریان - استادیار گروه شهرسازی دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)

خلاصه مقاله:

شکل گیری هر سکونت گاهی حاصل گردهم آمدن افراد و فعالیت هایی پیرامون یک مرکز در یک فضا است که شیوه نظم دهی به آن فضا برگرفته از اندیشه جمعی آن افراد در طی سالیان متمادی می باشد. مجموعه کشت و صنعت باغ کوثر آبیگ از توابع استان قزوین، مجموعه ای است که قبل از انقلاب به عنوان باغ سیب احداث شد اما به دلیل وجود مشکلاتی برای مدتی از حیز انتفاع خارج شده و در حال حاضر کلیت مورد نظر و معنای خود را به عنوان یک باغ از دست داده است. این مجموعه به عنوان یک کل، فاقد یکپارچگی بوده و از نظم خاصی که بیانگر یک سکونت گاه ایرانی باشد، پیروی نمی کند. حال پرسش هایی که رویاروی این پژوهش قرار دارند عبارتند از: آیا با بهره گیری از ارزش های تاریخی ایرانی _ اسلامی شهر قزوین، می توان مجموعه کشت و صنعت باغ کوثر را ساماندهی کرد؟ و چگونه می توان مجموعه کشت و صنعت باغ کوثر را به عنوان یک کلیت منسجم تعریف کرد؟ این پژوهش بر آن است که با سیری در تاریخ شهرسازی مکتب قزوین در دوران صفوی، از ارزش های نهفته در این دوره در نظم دهی به مجموعه کشت و صنعت باغ کوثر، بهره گیرد. روش به کارگرفته شده در این پژوهش، روش تاریخی- تفسیری و تاویلی می باشد. در این پژوهش، مجموعه کشت و صنعت باغ کوثر، به عنوان مکان پیوند دهنده سکونتگاه های پیرامون بوده در درون مجموعه نیز عرصه های سکونتی و کارگاهی در میان باغات، مطابق با شهرسازی مکتب قزوین در ساختاری، حول مرکزی وحدت بخش قرار می گیرند. ساختاری که در واقع ترکیب کننده مراکزی است که سکونت گرد آن در جریان است. بنابراین ساختار اصلی، پیونددهنده جریان زندگی در کل مجموعه خواهد بود.

کلمات کلیدی:

نظم دهی، شهرسازی مکتب قزوین، پیوند، کلیت، مرکز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1252163>

